

strækkelig, er unyttig. Jeg troer, at der bør anvises ham Midler til, hvorledes den kan blive frugtbringende og nyttig, og skjøndt jeg nu vel erkjender, at det bedste Middel til at fremkalde Bevidsthed om Nødvendigheden af at hjælpe sig selv ligger i en forbedret Underviisning af Almuen — for hvilken der i de sidste 50 Aar er gjort saa faare Videt her i Landet, medens der overalt i andre Lande i de senere Aar stadigt er gjort de største Anstrengelser for at forbedre den nuværende Almueunderviisning —, saa er dog det Middel, som der ligeledes igjennem det foreliggende Lovforslag anvises den arbejdende Klasse til at hjælpe sig selv, ogsaa af en meget stor Betydning. Jeg hilser derfor Fremkomsten af dette Lovforslag med stor Glæde, og jeg er overbevist om, at der trindtom i Landet vil findes Mænd, som ville understøtte den høit- agtede Minister i hans Bestræbelser for at see det, naar det er blevet til Lov, gennemført saaledes, at det kan bære de Frugter, som der derved er tilsigtet. Men det er ogsaa kun derved, at der rundtom i Landet findes Mænd, som alvorligt og frivilligt ville tage sig af at oplyse den hele Kreds, hvori de virke, om Nyttens og Nødvendigheden af, at den arbejdende Klasse saaledes bidrager til at hjælpe sig selv, at det vil være muligt at faae det foreslaaede Middel stoffet den rette Indgang, at faae det anvendt i hele den Udstrækning, hvori det er ønskeligt, at det anvendes. Jeg troer derfor ogsaa, at den foreslaaede Lovs Udførelse i sin Tid væsentligt vil komme til at berøe paa, hvorledes den Directeur, som skal vælges til at forestaae den nye Anstalt, vil opfatte sit Kald, hvorledes han vil forstaae at sætte sig i Forbindelse med de forskjellige Mænd, der rundtom i Landet maatte findes villige til at fremhjelpe Sagen. Jeg skal til denne Bemærkning knytte den, at jeg er overbevist om, at det er den eneste rigtige Vej, der er fulgt, naar man ved Lovforslaget har adskilt den Anstalt, som her tilsigtes oprettet, fra den nu bestaaende Livrente- og Forsørgelsesanstalt. De Grunde, der tale derved, ere imidlertid saa omstændeligt udtalte af det meget ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (David), at jeg ganske kan henholde mig dertil, ligesom den høitagtede Finantsminister jo ogsaa har gjort det klart,

at der, i alt Fald saaledes som den nuværende Bestyrelse for Anstalten af 1842 er sammensat, kun vil findes liden Villighed til, meget mere vil blive gjort megen Banstuelighed ved at sammensmelte de to Anstalter, hvad der da ogsaa indtil videre alene af den Grund vilde være umuligt, at Tariferne jo efter det foreliggende Lovforslag skulle udarbejdes paa et andet Grundlag for den nye Anstalt end det, hvorpaa de nugældende Tarifer for Livrente- og Forsørgelsesanstalten af 1842 ere udarbejdede. Naar jeg har talt om Banstueligheden ved at skaffe denne Lov Udbredelse og tilstrækkelig Indgang, saa vil Bjernelsen deraf jo væsentligt komme til at berøe paa, at det gjøres klart, hvilke Fordele der ere forbundne med at benytte den, og hvorledes de meget smaa Indstud ved at fortsættes gjennem en lang Række af Aar kunne bringe, om ikke en fuldstændig Forsørgelse, hvad vel kun vil kunne stee i de allerfærreste Tilfælde, saa dog en væsentlig Understøttelse tilveie. I denne Henseende er det jo nu af allerstørste Vigtighed, at Anstaltens Administrationsudgifter blive indskrænkede til det mindst mulige Beløb, og at den Rentefod, efter hvilken dens Tarifer beregnes, bliver saa høi, som det paa nogen Maade er muligt. Hvad det sidste Punkt angaaer, da har jeg den Tro, at det, saaledes som Forholdene for Diebliffet ere bestafne, vel vilde kunne lade sig gjøre at benytte en Rentefod af $4\frac{1}{2}$ pCt. Jeg tør nemlig antage, at det ikke vilde have Banstuelighed at anbringe de indstubte Penge til en Rentefod af 5 pCt., og Tariferne vilde selvfølgelig kunne være byggede paa en Rentefod af $4\frac{1}{2}$ pCt. Jeg vil erkjende, at denne Beregning kun er knyttet til de nu bestaaende Forhold, og at det jo vel er muligt, at Forholdene ville kunne forandre sig saaledes, at en saadan Rentefod vilde være for høi; men da der jo ved Tarifernes Udarbejdelse kun tages Hensyn til de nuværende Pengesforhold, saa forekommer det mig, at der dog i alt Fald var Anledning til at tage under Overveielse, hvorvidt man ikke har været lidt mere forsigtig paa dette Punkt, end der i dette Diebliff behøvedes. — Jeg skulde dernæst meget ønske, at Staten i det Hele taget vilde bære den hele Administrationsudgift ved Anstalten, i hvilken Henseende jeg vistnok heller